

על אפיקי מים וגו'. האי קרא אוקמוה. אבל חיה חדא אית בעלמא, ואיהי שלטא בשלטנא על אלף מפתחין בכל יומא. ואיהי נוקבא ותיאובתא דילה תדיר על אפיקי מים למשתי ולא תרוואה מצחותא, דכתיב כאיל תערוג על אפיקי מים.

הבא אית לאסתפלא. בקדמיתא כתיב פאיל, ולא כתיב פאילת, ולבתר תערוג, ולא כתיב יערוג. אבל רזא דא, דכר ונוקבא תרווייהו כחדא דלא לאפרשא לון, וחד איהו, דלא אצטריך לסלקא דא מן דא, אלא תרווייהו כחדא. והאי נוקבא, תערוג על אפיקי מים, ואיהי מתעברא מן דכורא, וקשי עלה דהא על דינא קיימא.

וכר אולידת קדשא בריה הוא זמין לה חד חויה עלאה רברבא, ואתי ונשיה לגבי ההוא אתר, ואולידת. ורזא דא הרבה ארבה עצבונך והרונך, בגין דאיהי מתחלחלא בכל יומא, ובעציבו על עובדין דעלמא. בעצב תלדי בנים. בעצב, דא רזא דחוויא, דעציב אנפיהון דעלמא.

ואר אישף תשוקתך, פמה דאת אמר תערוג על אפיקי מים. והוא ימשל בך, הא אוקימנא רזא, דאיהו שליט עליה. וכל דא למא. בגין דאמרה סיהרא, פמה דתנינן. ובגין כך אזעירת נהוראה, ואזעירת שולטנהא, ולית לה רשו מגרמה, בר פד יהבין לה חילא. בעצב תלדי בנים, פמה דאוקימנא. ואי תימא אמאי אצטריך חויה לדא. אלא דא פתח אורחא לנחתא כל (ס"א בכל) אינון נשמתין דעלמא. דאלמלא לא פתח אורחין לנחתא לתתא, לא ישרי בגויה דבר נש, מה כתיב לפתח חטאת רבין. מאי לפתח. לההוא פתח

כאיל תערג על אפיקי מים וגו'. פסוק זה פשוט. אבל חיה אחת יש בעולם, והיא שולטת בשלטון על אלף מפתחות בכל יום. והיא נקבה, ותשוקתה תמיד על אפיקי מים לשותות ולהתריות מצמאונה, שכתוב כאיל תערג על אפיקי מים.

כאן יש להתבונן. בראשונה כתוב פאיל, ולא כתוב פאילת, ואחר תערוג, ולא כתוב יערוג. אבל סוד זה, זכר ונקבה שניהם כאחד שאין להפרידם, ואחד הוא, שלא צריך להעלות אותם זה מזה, אלא שניהם כאחד. והנקבה היא תערג על אפיקי מים, והיא מתעברת מן הזכר, וקשה עליה, שהרי על דין עומדת.

וכשמולידה, הקדוש ברוך הוא מזמין לה נחש אחד עליון גדול, וכא ונושף באותו מקום ומולידה. וסוד זה - הרבה ארבה עצבונך והרונך, משום שהיא מתחלחלת בכל יום ובעצב על מעשי העולם. בעצב תלדי בנים. בעצב - זה סוד הנחש, שמעציב פניהם של העולם.

ואר אישף תשוקתך, כמו שנאמר תערג על אפיקי מים. והוא ימשל בך, הרי בארנו הסוד, שהיא שולט עליה. וכל זה למא? משום שאמרה הלכנה, כמו ששנינו. ומשום כך הקטינה אורה והקטינה שלטונה, ואין לה רשות מעצמה, פרט לכאשר נותנים לה כח.

בעצב תלדי בנים, כמו שבארנו. ואם תאמר, למא צריך נחש לזה? אלא זה פתח דרוך להוריד כל (בכל) אותן נשמות של העולם. שאלמלא לא פתח דרכים למטה, לא ישרה בגוף האדם. מה כתוב? לפתח חטאת רבין. מה זה לפתח? לאותו פתח שנועד להוליד

דַּאֲתַעֲתְדָא לְאוֹלָדָא, לְאַפְקָא נְשָׁמְתִין לְעֵלְמָא,
אִיהוּ קָאִים לְגַבֵּי הַהוּא פִּתְחָא.

וְכֹרֵא אֵינוֹן נְשָׁמְתִין דְּאַצְטְרִיכוּ לְנַחְתָּא בְּגוֹפִין
קְדִישִׁין, לֹא קָאִים אִיהוּ לְהַהוּא פִּתְחָא, וְלִית
לִיה רְשׁוּ בַּהֵיא נְשָׁמְתָא. וְאִי לָאו, הָא חוּיָא
נְשִׂידָא, וְאַסְתָּאב הַהוּא נְהַר (ס"א אֲתֵר), וְלָאו אִיהִי
נְשָׁמְתָא דְּאַתְדִּכְיָא וְהֵכָא אִיהוּ רְזָא עֲלָאָה,
בְּעֵצָב תְּלָדֵי בְּנִים. רְזָא דָא, דָּא נַחֲשׁ, דְּהָא (דָּר"כ
ע"א) עֲמִיָּה אוֹלִידָת נְשָׁמְתִין, בְּגִין דְּדָא אִיהוּ עַל
גוֹפָא, וְדָא עַל נְשָׁמְתָא, וְתַרוּוִיָּהוּ דָא בְּדָא. דָּא
נְקִיט נְשָׁמְתָא, וְדָא נְקִיט גוֹפָא.

וְזַמְנָא דָּא חוּיָא, לְאוֹלָדָא כָּל אֵינוֹן גוֹפִין, עַד
לֹא יִיתִי זַמְנָא דִּילֵיה, הָדָא הוּא דְכִתִּיב,
(ישעיה סו) בְּטָרָם תַּחֲלִיל יִלְדָּה. זַמְנָא דְּחוּיָא לְאוֹלָדָא
בְּשִׁבְעַ שְׁנִין, וְהֵכָא בְּשִׁית, מַה דְּלָאו אִיהוּ
זַמְנִיָּה. וּבַהֵיא זַמְנָא דְּאוֹלִיד לֹוֹן, מַהֵהוּא לִידָּה
זַמּוֹת. דְּכִתִּיב, (ישעיה כה) בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח. וּכְתִיב
(ישעיה כו) יַחֲיוּ מִתִּיד נְבִלְתֵי יְקוּמוֹן.

אָמַר רַבֵּי שְׁמַעוֹן, בַּהֵיא זַמְנָא דִּיתְעַרוֹן מִתִּי
עֲלָמָא, וְיִתְעַתְדוֹן בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, יְקוּמוֹן
חֲזִילִין חֲזִילִין, כְּלָהוּ עַל אַרְעָא דְּגִלְלִל, בְּגִין
דְּתַמְּן זַמִּין מְלַפָּא מְשִׁיחָא לְאַתְגַּלְאָה, בְּגִין
דְּאִיהוּ חוּלְקִיָּה דִּיוֹסָף, וְתַמְּן אֲתַבְּרוּ (אֲתַחֲרֵב)
בְּקַדְמִיתָא. וּמִתַּמְּן שְׁאָרוּ לְאַגְלָאָה מְכַל
אַתְרֵיָּהוּ, וְלֹאֲתַבְּדָרָא בִּינֵי עַמְמֵיָא, כְּמָה דְּאַתְ
אָמַר (עמוס ו) וְלֹא נַחֲלוּ עַל שְׂכָר יוֹסֵף.

וְאַמְרֵי יְקוּמוֹן תַּמְּן, בְּגִין דְּאִיהוּ חוּלְקִיָּה דְּהַהוּא
דְּאַשְׁתֵּי בְּאַרוֹנָא, דְּכִתִּיב, (בראשית ו) וַיִּישָׁם
בְּאַרוֹן בְּמִצְרַיִם, וּלְבַתֵּר אֲתַקְבֵּר בְּאַרְעָא קְדִישָׁא,
דְּכִתִּיב, (יהושע כד) וְאַתְ עֲצָמוֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר הֶעֱלוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קָבְרוּ בְּשֶׁכֶם. וְדָא אִיהוּ דְּקָאִים
בְּקִיוּמָא דְּבְרִית, יִתִּיר מְכַלָּא.

יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קָבְרוּ בְּשֶׁכֶם. וְזֵהוּ שְׁעֵמַד בְּקִיּוּם הַבְּרִית יוֹתֵר מִהַפֵּל.

וְלַהּוֹצִיא נְשָׁמוֹת לְעוֹלָם, הוּא
עוֹמֵד לְאוֹתוֹ פִּתְחָא.

וְכֹרֵא אוֹתָן נְשָׁמוֹת שֶׁהֶצְטָרְכוּ
לְרִדָּת בְּגוֹפִים קְדוֹשִׁים, הוּא
אֵינוֹ עוֹמֵד לְאוֹתוֹ פִּתְחָא, וְאִין לוֹ
רְשׁוּת בְּנִשְׁמָה הַהִיא. וְאִם לֹא,
הֲרִי הַנְּחֹשׁ נוֹשֵׁף, וְנִטְמָא אוֹתוֹ
נְהַר (מקום), וְאִינָּה נְשָׁמָה
שְׁנִטְהָרָה, וְכֹאן הוּא סוּד עֲלִיוֹן.
בְּעֵצָב תְּלָדֵי בְּנִים - סוּד זֶה, זֶה
נַחֲשׁ, שְׁהֲרִי עֲמוּ מוֹלִידָה
נְשָׁמוֹת, מְשׁוּם שְׁזָה הוּא עַל
הַגּוֹף, וְזֵה עַל הַנְּשָׁמָה, וְשְׁנֵיָּהֶם
זֶה בְּזֵה. זֶה לוֹקֵחַ נְשָׁמָה, וְזֵה
לוֹקֵחַ הַגּוֹף.

וְעַתִּיד הַנְּחֹשׁ הַזֶּה לְהוֹלִיד כָּל
אוֹתָם גוֹפִים טָרָם שְׂבִיבָא זַמְנָא.
זֵהוּ שְׁכַתוּב (ישעיה סו) בְּטָרָם
תַּחֲלִיל יִלְדָּה. הַזַּמֵּן שֶׁל הַנְּחֹשׁ
לְהוֹלִיד הוּא בְּשִׁבְעַ שְׁנִים, וְכֹאן
בְּשִׁשׁ, מַה שְׂאִינוֹ זַמְנָא. וּבְאוֹתוֹ
זַמֵּן שְׂיִוִּלִיד אוֹתָם, יָמוֹת
מְאוֹתָה לְדָה, שְׁכַתוּב (שם כה)
בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח. וּכְתוּב (שם כו)
יַחֲיוּ מִתִּיד נְבִלְתֵי יְקוּמוֹן.

אָמַר רַבֵּי שְׁמַעוֹן, בְּאוֹתוֹ זַמֵּן
שְׂעִירוֹ הַמִּתִּים שֶׁל הָעוֹלָם
וְיִזְדַּמְּנוּ בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה, יְקוּמוּ
חַיִּלוֹת חַיִּלוֹת כְּלָם עַל אֶרֶץ
הַגִּלְלִל, מְשׁוּם שְׁשֵׁם עֲתִיד מְלִיךְ
הַמְּשִׁיחַ לְהַתְּגַלּוֹת, מְשׁוּם
שֶׁהוּא חֲלָקוּ שֶׁל יוֹסֵף וְשֵׁם
נְשִׁבְרוּ (נְחֵרֵב) בְּרֵאשׁוֹנָה. וּמְשֵׁם
הַתְּחִילוֹ לְגַלּוֹת מְכַל
מְקוּמוֹתֵיהֶם וְלַהֲתַפְּזֹר בֵּין
הָעַמִּים, כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר (עמוס ו) וְלֹא
נַחֲלוּ עַל שְׂכָר יוֹסֵף.

וְלָמָּה יְקוּמוּ שֵׁם? מְשׁוּם שֶׁהוּא
חֲלָקוּ שֶׁל אוֹתוֹ שֶׁהוּשֵׁם בְּאַרוֹן,
שְׁכַתוּב (בראשית ו) וַיִּישָׁם בְּאַרוֹן
בְּמִצְרַיִם. וְאַחַר כֵּן נִקְבַּר בְּאַרְץ
הַקְּדוּשָׁה, שְׁכַתוּב (יהושע כד) וְאַתְ
עֲצָמוֹת יוֹסֵף אֲשֶׁר הֶעֱלוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קָבְרוּ בְּשֶׁכֶם. וְזֵהוּ שְׁעֵמַד בְּקִיּוּם הַבְּרִית יוֹתֵר מִהַפֵּל.

וּבַהֲהוּא זְמַנָּא דִּיתְעַרוּן פְּלֵהוּ חַיִּילִין חַיִּילִין, פְּלֵהוּ יַהֲכוּן, דָּא לְחוּלְק אַבְהֵתְהוּן, וְדָא לְחוּלְק אַבְהֵתְהוּן, דְּכַתִּיב (ויקרא כה) וּשְׁבַתְתֶם אִישׁ אֶל אַחוּזְתּוֹ. וַיִּשְׁתַּמּוּדְעוּן דָּא לְדָא. וְזַמִּין קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאַלְבָּשָׁא לֹוּן לְכָל חַד וְחַד לְבוּשֵׁי מְרַקְמָן, וַיִּיתוּן פְּלֵהוּ וַיִּשְׁבַּחוּן לְמַאֲרִיהוּן בִּירוּשָׁלַם, וַיִּתְחַבְרוּן תַּמָּן אוּכְלוּסִין אוּכְלוּסִין, וַיְרוּשָׁלַם יִתְמַשְׁף לְכָל סְטָרִין, יִתִּיר מַמְה דְּאִתְמַשְׁף פִּד אִתְחַבְרוּ תַּמָּן מְגֻלוּתָא.

בֵּינן דִּיתְחַבְרוּן וַיִּשְׁבַּחוּן לְמַאֲרִיהוּן, קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יַחֲדֵי עֲמָהוּן, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב, (ירמיה לא) וּבָאוּ וְרָנְנוּ בְּמִרוֹם צִיּוֹן, וּלְבַתֵּר וְנִהְרֻוּ אֶל טוֹב יְיָ וְגו', כָּל חַד וְחַד לְחוּלְקִיָּה, וְחוּלְק אַבְהֵתֵי. וְאַחַסְנֵתְהוּן דִּישְׂרָאֵל תְּהֵא, עַד (נ"א רַמְתָּא דְרוּמָא), דְּמִתָּא דְרוּמָאִי, וְתַמָּן יִלְפוּן אוּרִייתָא, וְהָא אוּקְמוּהָ, וְכַתִּיב (ישעיה כו) הֲקִיצוּ וְרָנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֵפֶר וְגו'. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פְּרַשְׁתָּ אֵלֶּה פְּקוּדֵי

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמְּשַׁכֵּן הַמְּשַׁכֵּן הַעֲדוּת אֲשֶׁר פִּקַּד עַל פִּי מֹשֶׁה וְגו'. (שמות לח) רַבִּי חֵיִיא פִּתַּח, (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינְנוּ מְלֵא וְגו'. הָאִי קָרָא אוּקְמוּהָ וְאַתְמַר, אֲבָל כָּל הַנְּחָלִים אֵלִין רִזִּין דְּנִחְלִין וּמְבוּעִין קַדִּישִׁין, דְּאִתְמַלְיִין, וְנִפְקִין (מְבוּעִין קַדִּישִׁין) לְאַנְהָרָא וּלְמַלְיָא לְהָאִי גִמָּא רַבָּא, וְכִינּוּן דְּהָאִי גִמָּא רַבָּא אִתְמַלְי מִסְטָרָא דְּאֵינְוּן נִחְלִין כְּדִין הוּא אִפִּיק מִיָּא, וְאַשְׁקִי לְכָל חִיּוּן בְּרָא, כְּמָה דְּאִתְ אָמַר (תהלים קד) יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי, מַה פְּתִיב לְעֵילָא, הַמְּשַׁלַּח מַעְיָנִים וְגו', וּלְבַתֵּר, יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאָם. אֵלִין אֵינְוּן רְתִיכִין

וּבְאוּתוֹ זְמַן שִׁיתְעוּרְרוּ כְּלָם חִילוֹת חִילוֹת, כְּלָם יִלְכוּ, זֶה לְחַלְק אַבּוּתָם וְזֶה לְחַלְק אַבּוּתָם, שְׁכַתּוּב (ויקרא כה) וּשְׁבַתְתֶם אִישׁ אֶל אַחוּזְתּוֹ, וַיִּפִּירוּ זֶה אֶת זֶה. וְעַתִּיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַלְבִּישׁ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְבוּשִׁים רְקוּמִים, וַיְבָאוּ כְּלָם וַיִּשְׁבַּחוּ אֶת רַבּוֹנָם בִּירוּשָׁלַם, וַיִּתְחַבְרוּ שֵׁם הַמוֹנִים הַמוֹנִים, וַיְרוּשָׁלַם תַּמְשַׁף לְכָל הַצְּדָדִים יוֹתֵר מַמְה שְׁנַמְשָׁכָה כְּשֶׁהִתְחַבְרוּ שֵׁם מִן הַגְּלוּת.

בֵּינן שִׁיתְחַבְרוּ וַיִּשְׁבַּחוּ אֶת רַבּוֹנָם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַח עִמָּהֶם. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (ירמיה לא) וּבָאוּ וְרָנְנוּ בְּמִרוֹם צִיּוֹן, וְאַחַר כֵּף - וְנִהְרֻוּ אֶל טוֹב ה' וְגו'. כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְחַלְקוֹ וְחַלְק אַבּוּתֵי. וְנִחְלַת יִשְׂרָאֵל תְּהִיָּה עַד (הַרְמִיָּה שֶׁל רוּמָא) עִיר הַרוּמָאִים, וְשֵׁם יִלְמְדוּ תוֹרָה, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, וְכַתּוּב (ישעיה כו) הֲקִיצוּ וְרָנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֵפֶר וְגו'. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

פְּרַשְׁתָּ אֵלֶּה פְּקוּדֵי

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמְּשַׁכֵּן מְשַׁכֵּן הַעֲדַת אֲשֶׁר פִּקַּד עַל פִּי מֹשֶׁה וְגו'. רַבִּי חֵיִיא פִּתַּח, (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינְנוּ מְלֵא וְגו'. פְּסוּק זֶה פְּרִשׁוּהוּ וְנִתְבָּאֵר, אֲבָל כָּל הַנְּחָלִים - אֵלֵינוּ סוּדוֹת הַנְּחָלִים וְהַמְּעִינּוֹת הַקְּדוּשִׁים שְׁמַתְמַלְאִים וַיּוֹצֵאִים (מְבוּעִים קַדוּשִׁים) לְהָאִיר וּלְמַלֵּא אֶת הַיָּם הַגְּדוֹל. וְכִינּוּן שְׁהִים הַגְּדוֹל הַזֶּה הַתְּמַלֵּא מִצַּד אוּתָם הַנְּחָלִים, אֲזִי הוּא מוֹצֵיא מִים וּמְשַׁקָּה אֶת כָּל חֵית הַבַּר, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (תהלים קד) יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי.

מַה פְּתוּב לְמַעְלָה? הַמְּשַׁלַּח מַעְיָנִים וְגו'. וְאַחַר כֵּף - יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאָם.

אֵלִין אֵינְוּן רְתִיכִין

דְּלִתְתָא, דְּכַד יִמָּא נְקִיט לֹון, כְּלֵהוּ נְקִיט לֹון, וְשָׂאִיב לֹון בְּגוּיָה, וְלִבְתֵּר אַפִּיק מִיִּין לְסִטְרָא אַחְרָא, דְּאִינוּן רְתִיכִין קְדִישִׁין דְּלִתְתָא, וְאַשְׁקִי לֹון. וְכֵלֵהוּ אֶתְמַנּוּן וְאַתְפְּקִדוּן בְּשָׂמָא, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (ישעיה מ) לְכֻלְּמָּ בְּשֵׁם יְקָרָא. וּבִגִּין כְּךָ, (שמות לה) אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁפָּן מִשְׁפַּן הָעֵדוּת.

רְבִי יוֹסִי פִתַּח, (תהלים לא) מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ פְּעֻלָּתָ לַחֹוסִים כְּךָ נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם. מָה רַב טוֹבָךְ. כְּמָה אֵית לֹון לְבְנֵי נְשָׂא, לְאַסְתְּפֻלָּא וְלַמְנַדַּע בְּאוֹרְחוֹי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּהָא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא (דף ר"ב ע"ב) קָלָא נְפִיק, וְאַכְרִיז וְאָמַר, אֶסְתְּמְרוּ בְנֵי עֲלֻמָּא, טְרוּקוּ גְלִי חוּבִין, אֶסְתְּלְקוּ מִרְשָׁתָא דְתַפִּיס, עַד לָא יִתְפָּסוּן רְגְלֵיכֹון בְּהָאֵי רְשָׁתָא. גְּלַגְלָא סַחְרָא תְדִיר, סְלִיק וְנַחֲתִית. וְוִי לְאִינוּן דְּדַחֲזִין רְגְלֵיהֹון מִגּוּ גְלַגְלָא, דְּהָא נְפִלֵי לְגוּ עוּמְקָא, דְּטָמִיר לְאִינוּן חֲזִיבֵי עֲלֻמָּא.

וְוִי לְאִינוּן דְּנִפְלִין וְלָא יְקוּמוּן, וְלָא יִנְהָרוּ בְּנֵהוּרָא דְגִנְזֵי לְצַדִּיקֵיָא לְעֲלֻמָּא דְאַתִּי. זַכָּאִין אִינוּן צַדִּיקֵיָא לְעֲלֻמָּא דְאַתִּי, דְכֻמָּה נִהוּרִין גְּנִיזִין לֹון, כְּמָה עַדוּנִין בְּהָהוּא עֲלֻמָּא טְמִירִין לֹון, דְכַתִּיב מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ. מָה רַב טוֹבָךְ, הָא אִוְקְמוּהָ, דָּא הוּא אֹר דְגִנְזֵי לְצַדִּיקֵיָא לְעֲלֻמָּא דְאַתִּי, דְכַתִּיב, (בראשית א) וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב, וּכְתִיב (תהלים צז) אֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שִׁמְחָה. וְעַל דָּא מָה רַב טוֹבָךְ.

כְּתִיב הֲכָא מָה רַב טוֹבָךְ, וּכְתִיב הָתָם וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב. אֲשֶׁר צָפַנְתָּ, בְּגִין דְּאַסְתְּפֻלָּא קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהָהוּא נִהוּרָא, וְאַסְתְּפֻלָּא בְּאִינוּן חֲזִיבֵיָא דְזְמִינִין לְמַחֲטֵי בְּעֲלֻמָּא, וְגִנְזֵי לִיהָ לְהָהוּא נִהוּרָא, שְׁעֲתִידִים לְחַטָּא בְּעוֹלָם, וְגִנְזֵי אֶת אוֹתוֹ הָאֹר לְזָפוּת בּוּ אֶת הַצַּדִּיקִים לְעוֹלָם הַבָּא, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.

אֵלֶּה הֵן הַמְּרַכְבוֹת שְׁלִמְטָה, שְׁפָאֲשֶׁר הֵימָּ לֹוקַח אוֹתָם, אֶת כָּלָם הוּא לֹוקַח וְשׂוֹאֵב אוֹתָם לְתוֹכוֹ, וְאַחַר כְּךָ מוֹצִיא מִיָּם לְצַד אַחַר, שֶׁהֵן הַמְּרַכְבוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שְׁלִמְטָה, וּמְשַׁקָּה אוֹתָם, וְכָלָם הִתְמַנּוּ וְנִפְקְדוּ בְּשֵׁם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה מ) לְכֻלְּמָּ בְּשֵׁם יְקָרָא. וּמִשׁוּם כְּךָ, אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁפָּן מִשְׁפַּן הָעֵדוּת.

רְבִי יוֹסִי פִתַּח, (תהלים לא) מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ פְּעֻלָּתָ לַחֹוסִים כְּךָ נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם. מָה רַב טוֹבָךְ, כְּמָה יֵשׁ לָהֶם לְבְנֵי אָדָם לְהִסְתַּפֵּל וְלְדַעַת בְּדַרְכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהָרִי בְּכָל יוֹם וְיוֹם יוֹצֵא קוֹל וּמְכַרִּיז וְאוֹמֵר: הַשְּׁמְרוּ בְנֵי הָעוֹלָם, סַגְרוּ דְלִתּוֹת הַחַטָּאִים, הִסְתַּלְקוּ מִהַרְשֵׁת שְׁתוּפֶסֶת טָרָם יִתְפָּסוּ רְגְלֵיהֶם בְּרֶשֶׁת הַזֶּה. הַגְּלַגְלָא סוֹבֵב תְּמִיד, עוֹלָה וְיוֹרֵד. אוֹי לְאוֹתָם שְׂדוּחִים רְגְלֵיהֶם מִתּוֹךְ הַגְּלַגְלָא, שֶׁהָרִי נוֹפְלִים לְתוֹךְ הָעַמְקָ שֶׁטְמוּן לְאוֹתָם רְשָׁעֵי הָעוֹלָם.

אוֹי לְאוֹתָם שְׂנוֹפְלִים וְלָא יְקוּמוּ, וְלָא יִאֹרוּ בְּאוֹר הַגְּנוּז לְצַדִּיקִים לְעוֹלָם הַבָּא. אֲשֶׁרֵיהֶם הַצַּדִּיקִים לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁכֻמָּה מְאוּרוֹת גְּנוּזִים לָהֶם, כְּמָה עַדוּנִים בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם טְמוּנִים לָהֶם, שְׁכַתוּב מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ. מָה רַב טוֹבָךְ, הָרִי פְּרִשׁוּהָ שְׂזָהוּ אֹר הַגְּנוּז לְצַדִּיקִים לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁכַתוּב (בראשית א) וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב, וּכְתוּב (תהלים צז) אֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שִׁמְחָה. וְעַל זֶה מָה רַב טוֹבָךְ.

כְּתוּב כְּאֵן מָה רַב טוֹבָךְ, וּכְתוּב שֵׁם וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב. אֲשֶׁר צָפַנְתָּ, מִשׁוּם שֶׁהִסְתַּכַּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתוֹ הָאֹר וְהִסְתַּכַּל בְּאוֹתָם הַרְשָׁעִים כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.